UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Niceta [et] Aquilina martyribus. Cap[itulum]. cxxxi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

¶ De ſancta Chriſtina virgine et martyre. Cap.cxxx.

Chriſtina virgo in tyro ciuitate italie: q̃ ẽ circa lacũ vulſinum paſſa eſt ſub p̃ſide iuliano. Hec nobilib⁹ parentibus orta in eodem oppido a patre vrbano preſide in quadã turri cũ duodecĩ ancillis collocata eſt: deos aureos ⁊ argẽteos ſecũ habẽs. Et cũ ꝓpter eius elegãtem pulchritudinẽ a multis in cõiugium peteretur: parentes eius nulli eam concedere volebant: cupientes vt in deoꝝ cultura virgo diuti⁹ permaneret: ipſa autẽ a ſpũſancto docta deorũ ſacrificia abhorrebat: ⁊ incenſa dijs immolanda in feneſtra orientali deo celi incẽdebat. Cui oranti angelus apparuit: eamq̃ de chriſti fide plenius inſtruxit. Cum autẽ pater ab ancillis eam chriſtianã eſſe didiciſſet: bládit[ij]s multis ad culturam deorum ꝓuocabat: illa ſo vni deo ſe ſacrificium offerre reſpõdebat. ¶ Poſt hec autẽ chriſtina idola patris confregit: ⁊ deſcendens ad turris ianuã aurum ⁊ argentum pauperibus erogauit. Rediens ſo pater: vt deos ſuos adoraret: cum id quod filia fecerat: ab ancillis audiuiſſet: iratus iuſſit eã expoliari: et a duodecim viris ſibi viciſſim ſuccedentibus cedi: donec ipſi laſſi deficerent: deinde cathenis vinctam in carcerem recluſit. Audiens hec mater ſciſſis veſtibus ad carcerẽ perrexit: et filie pedib⁹ ſe proſtrauit: ⁊ obſecrans eam vt paterna vota perficeret. Cumq̃ nihil poſſet ſuadere ad virum rediit: ⁊ quid ſibi illa reſpõderat indicauit. Quã pater vrbanus ad tribunal ſuum adductam ad immolandũ dijs hortabat. Cũq̃ omnino contẽneret iuſſit carnes eius vngulis ferreis radi: ⁊ omnia eius membra tenera lacerari. Chriſtina autem de carnibus ſuis accipiens in vultum patris ꝓiecit: dicens: vt carnem a ſe genitam: vt canis roderet: ⁊ ſuo ſe ſanguĩe ſatiaret. Tunc ipſam rote alligari fecit igne ſuppoſito ⁊ oleo deſuper effuſo: ſed erũpens flamma mille ⁊ quingentos gẽtilium interfecit. Pater autẽ hec omnia magicis artibus aſcribẽs: ipſam iterum in carcerẽ mitti iuſſit: que ſtatim ãgelo viſitãte ſanata eſt ⁊ refecta. Facta quoq̃ nocte iuſſit pueris ſuis: vt molarem lapidẽ grãdem ad collum eius ligarẽt: ⁊ ſic in mare: id eſt in lacum vulſinum projicerent. Quam mox angeli aſſumpſerunt: ⁊ ſuper aquas eam enatare fecerunt. Chriſtus ſo ad eã deſcendit: ⁊ ipſam in eodẽ lacu manibus proprijs baptizauit: nomenq̃ ſuum eidem impoſuit. Ac demum illam michaeli archangelo commendauit: qui eã incolumen ad littus reduxit. Quod audiens pater chriſtinam iterum detentam cuſtodie mancipauit: eãq̃ mane decollari mandauit. In ipſa autẽ nocte vrbanus repentina morte extinctus eſt. ¶ Huic ſucceſſit preſes iniquus nõie dion: qui cunã ferreã ſuccenſam oleo reſina ⁊ pice liquatis plenã fecit parari: ⁊ chriſtinam ibidem immiſſam a quattuor viris agitari. Que dominum tota mente laudabat: qui eam nuper renatam vt infantulã in cunabulis agitari volebat. Et cum nil leſionis pertuliſſet: putãs iudex ꝙ maleficia in capillis eius laterent: fecit caput eius radi: ⁊ nudã ad apollinem duci. Que idolo imperauit: ⁊ confeſtim in puluerem redactũ corruit. Quod iudex audiẽs expauit: et ſpiritũ mox emiſit. Quo miraculo [illegible]ria milia hominum ad chriſtũ conuerſi ſunt. ¶ Huic ſucceſſit ⁊ tertius preſes iulianus: qui fornacẽ ſuccẽdi fecit: et virginẽ ibidẽ includi: vbi per dies quinq̃ cũ angelis cantãs ⁊ deambulãs illeſa ꝑmãſit. Cũ autem hoc iudex magie attribueret: duos aſpides: duas viperas: et duos colubros ad eã per veneficum dimitti mãdauit: ſed vipere pedes virginis lingunt: aſpides nil nocentes ab vberibus pẽdent: colubri collo ſe voluẽtes ſudorẽ ſuggũt. Cũq̃ veneficus beſtias irritare vellet: ſerpentes iſtẽ impetũ fecerũt: ⁊ ꝓtinus occiderũt: virg autẽ dñi ſerpentes ſuo imperio ad deſertum m[illegible] ⁊ orãs mortuũ ſuſcitauit: et ad xp̄m conuert[illegible]. Tunc preſes mãmillas ei⁹ precidi fecit: d[illegible]ibus lac pro ſanguine fluxit. Poſt hec linguã eius amputari iuſſit. Que linguã abſciſam in faciem iuliani proiecit: ⁊ oculum eius percutiẽs excecauit. Cũq̃ lingua p̃ciſa diſerte nihilominus loqueref. Irat⁹ iudex duas ſagittas circa cor: ⁊ vnã in latus eius dimitti precepit. Sicq̃ percuſſa ſpiritũ deo reddidit. Sepulta in tyro ciuitate a chriſtianis.ix. kalẽ.auguſti: circa annũ dñi.cclxxxvij. Corpus aũt eius delatũ venetias in monaſterio monialiũ ſancti marci de amianis epiſcop⁹ torcelli ab incolis loci nunc quieſcere perhibetur.

¶ De ſanctis Niceta ⁊ Aquilina martyribus. Cap.cxxxi.

Niceta et Aquilina ſorores martyres in lycia ciuitate Amon paſſe ſunt. He ſpecioſe puelle de corporis ſui proſtitutione viuentes: cũ beatus chriſtoforus martyr in eadem ciuitate a rege Dagno in carcere detineretur: iuſſu eiuſdem regis ad ipſum ſanctum martyrem miſſe ſunt: promiſſis eis muneribus: ſi eũ ſecum peccare facerent: ⁊ ad deorum ſacrificia ꝓuocarent. Quas beatus chriſtoforus ad chriſtum cõuertit: vt dicetur in paſſione eius nono kalen. auguſti. Quod audiens rex puellas cõprehendi fecit: quas ad deoꝝ ſacrificia inuitauit. Que dixerũt: vt iuſſu regis platee mundarent: ⁊ omnes populi ad templũ cõgregarent.

Quo facto cũ ille tẽplũ introiſſent ſingula ſoluentes in colla deorũ poſuerunt: et ad terram trahẽtes cõfregerũt. Quapropter rex dagnus iratus eas cathenis ſuſpẽdi fecit: ⁊ dudum torqueri: ⁊ dehinc in ignẽ copioſum iactari. Que cũ inde illeſe egreſſe fuiſſent: iuſſit rex ambas pariter in chriſti confeſſione gladio cedi: que paſſe ſunt. ix. kalen. auguſti.

¶ De ſanctis Victore ⁊ ſocijs martyribus. Cap. cxxxij.

VIctor militaris cũ duob⁹ germanis: videlʒ trichino ⁊ antiogeno apud hermicaʒ hiſpanie ciuitatẽ paſſi ſunt: qui diuerſis examinati ſupplicijs: tandem pro chriſti nominis cõfeſſione glorioſa gladio capite truncati: martyrij palmam percipere meruerũt nono kalen. auguſti. Hec ado in ſuo martylogio.

¶¶ De ſancto Jacobo maiore apoſtolo. Cap. cxxxiij.

IAcobus apoſtolus qui dicit maior ad differentiã alterius Jacobi qui dr minor: nõ q̃ hic maior illo fuiſſet etate: ſʒ prior vocatione. Filius fuit zebedei ⁊ marie ſororis mr̃is dñi: a quo ⁊ ipſa maria iacobi cognoiata eſt. Sicq̃ cõſobrinus extitit xp̃i: ⁊ frater iohannis euangeliſte. Qui poſt aſcenſionẽ dñi dũ p iudeã ⁊ ſamariã predicaſſet: in hiſpaniã tandẽ iuit: vt ibi verbum dñi ſeminaret. Sed cũ ibi quaſi nihil pficere videret: eo q̃ ſolũmodo nouẽ ibi diſcipulos acquiſiſſet: duos ex illis ibidẽ cã pdicationis reliq̃t: ⁊ alios ſeptẽ ſecũ aſſumẽs in iudeã rediʼt: vbi dũ euãgelizaret xp̃m: magus quidã nomĩe hermogenes cũ phariſeis diſcipulũ ſuũ noĩe philetẽ ad eũ miſit: vt eũ diſputando cõuinceret q̃ ſua pdicatio falſa eſſet. Sed cũ apl̃s ecõtra eũ rõnibus ſupaſſet: ⁊ multa corã eo miracula feciſſet: rediʼt philetes ad hermogenẽ doctrinaʒ iacobi approbãs ⁊ miracula recitãs: ac ſe iam eius diſcipulũ effectũ conteſtãs. Quẽ hermogenes irat⁹ arte magica adeo ligauit: vt ſe moueri nõ poſſet. Quod cũ philetes iacobo p puerum nũciaſſet: miſit ad eũ apoſtolus ſudarium ſuũ: cuius cõtactu cõfeſtim ſolutus philetes: hermogenis artibus inſultauit: ⁊ ad apoſtoluʒ pperauit. Tũc hermogenes demones ad illos miſit: vt ambos vinctos ad ſe adducerent. Qui ad iacobũ venientes in aere vlulabant: aduentuſq̃ ipſoꝝ cauſaʒ publice cũctis audientibus ppalabãt: ſeq̃ cathenis igneis religatos ⁊ plurimũ cruciatos ab angelis deplorabãt. Quos apoſtolus mox exoluit: eiſq̃ mãdauit vt ad hermogenem accederẽt: ⁊ ipm in nullo ledentes ligatum ſolũmodo ſibi deferrent. Qui abeuntes manus ei a tergo ligauerũt: ⁊ vinctũ ad iacobũ perduxerunt. Et cõquerẽtes q̃ eos cruciãdos miſiſſet: apoſtolũ rogabant: vt eis poteſtatẽ cõcederet: quaten⁹ ſuas iniurias ⁊ ipſoꝝ incẽdia vindicarẽt. Cũq̃ ille eos interrogaret: cur philetem ipſis aſſiſtentẽ nõ tenerent: demones reſponderũt: quia nec formicã q̃ eſſet in eius cubiculo cõtingere poſſent. Jacobus aũt exẽplo magiſtri bona p malis reddere cupiẽs: philetẽ iuſſit: vt hermogeneʒ qui ipm ligauerat: ſolueret: ⁊ eius libertati redderet. Cõfuſus hermogenes ſtabat ⁊ recedere nõ audebat: quia iram demonũ ne eum occiderẽt: nimiũ timere dicebat. Cui apoſtolus baculũ ſuũ dedit: ⁊ ille ſecurus abiʼt: ac oẽs libros artis magice ad iacobũ cremandos apportauit. Apoſtolus vero ne forte odor incẽdij vexaret incautos: illos in mari demergi mãdauit. Quo peracto hermogenes ad apoſtolũ rediʼt ⁊ veniã poſtulauit: cepit quoq̃ in dei timore adeo perfectus eſſe: vt etiã in nomine eius plurime virtutes fierẽt. ¶ Hec vidẽtes iudei zelo cõmoti apoſtolũ adierunt: et q̃a ieſum crucifixũ predicaret increpauerũt. Qui poſtq̃ eis aduentũ ⁊ paſſionẽ ac reſurrectionẽ chriſti per ſcripturas euidẽter pbaſſet: et plurimi crediddiſſent. Abiathar põtifex anni illius ſeditionem in populo excitauit: ⁊ ipſum teneri fecit. Tũc ioſias ſcriba funem in collo eius miſit: ⁊ cum multitudine iudeorũ apoſtolũ ad herodem agrippã pertraxit: quẽ herodes iudeis complacere curans decollari mãdauit. Cumq̃ ad martyriũ duceret: quidã paralyticus in via iacens ad eũ clamauit: vt ipm ſanaret: quẽ apoſtolus cõfeſtim inuocato xp̃i noĩe ſanũ effecit: quod videns ioſias ſcriba pfatus qui funem in collo eius miſerat: ad xp̃m cõuerſus eſt: ⁊ cum apoſtolo decollatus: vt infra pxime dicet. Apoſtolus ergo dñi ad locũ adduct⁹ capitis obtruncatione martyriũ cõſumauit. viij. kalen. aplis: videlicʒ in die annũciationis ⁊ paſſionis xp̃i: ⁊ viij. kalen. auguſti: corpus eius in cõpoſtellam tranſlatũ eſt. Ne igit feſtũ ſaluatoris et apoſtoli ſolẽnitate impediret: ſtatuit eccl'ia vt feſtum paſſionis eius in die tranſlationis eius corporis tẽpore videlʒ magis cõgruo celebret. ¶ Decollato igit iacobo diſcipuli eius nocte ppter iudeoꝝ timorẽ corpus naui impoſuerũt: ⁊ ſepulchrũ ei⁹ diuine pvidẽtie cõmittẽtes nauẽ ſine remige cõſcenderũt: ⁊ angelo duce in galitiã in regno lupe regine applicuerũt. Corpus aũt de naui deponẽtes ſup mañũ lapidẽ poſuerũt: qui vt cera tenera corpori ceſſit: ⁊ in modũ ſarcophagi ſe corpori mirabiliter adaptauit. Ingreſſi ergo diſcipuli ad reginã re ⁊ nomine vere lupam: eidem dixerũt: qualiter xp̃s ipſi corpus apoſtoli ſui miſerat: vt quẽ noluerat ſuſci-